

Bilag til bet. o. lovf. vedr. Københavns Havn A/S

skabsloven, i allerhøjeste grad kan anfægtes. Men frem for at gå ind i en nærmere drøftelse af den fremførte fortolkning af retsplejeloven m.v., finder Kammeradvokaten derimod anledning til at påpege følgende:

At lovgivningsmagten ved de anførte bemærkninger i ændringsforslaget netop tilkendegiver, at bestyrelsen i det nye selskab skal kunne videreføre retssagen, og at der ikke fra statens side vil blive lagt hindringer i vejen herfor. Ved vedtagelsen af loven vil denne tilkendegivelse få samme retlige status i regelhierarkiet som anden lovgivning har, herunder aktieselskabslov og retsplejelov. Det må herefter anses for udelukket, at en domstol skulle afvise retssagen ud fra en betragtning om, hvad der måtte følge af almindelige, hidtidige principper for procesretten eller selskabsretten.

Hertil kommer, at for så vidt angår de økonomiske- og regnskabsmæssige forhold, vil der i selskabets åbningsbalance blive afsat et passende beløb til førelse af retssagen, både i landsretten og i Højesteret. Desuden er regeringen indstillet på, at der i vedtægterne medtages en bestemmelse om, at ejeren accepterer, at bestyrelsen viderefører sagen, herunder også at den afsætter de fornødne midler hertil.

Skulle de nuværende medlemmer af bestyrelsen for Københavns Havn ikke ønske at indtræde i bestyrelsen for Københavns Havn A/S, er der mulighed for at nedsætte et udvalg til at vi-

dereføre retssagen, jf. fremgangsmåden i U. 1993.413. ØLD (Retssag anlagt af Havnen mod Trafikministeriet efter vedtagelsen af lov om Københavns Havn i juni 1992). Heller ikke i denne situation vil regeringen stille sig hindrende i vejen for, at sagen kan føres til ende ved domstolene. Hertil kommer, at der næppe kan herske tvivl om, at Københavns Kommune har den nødvendige partshabilitet og i givet fald vil kunne videreføre retssagen. Desuden er der mulighed for, at repræsentanter for et mindretal i Folketinget kan føre sagen videre, jf. fremgangsmåden i U. 1994.29.HD (Privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring).

Sammenfattende er der efter min bedste overbevisning intet retligt til hinder for, at retssagen kan føres til ende ved domstolene.

Omvendt må jeg naturligvis også sige, at skulle bestyrelsen miste interessen for at føre sagen, kan jeg naturligvis ikke tvinge dens medlemmer til at gennemføre sagen. Men i en sådan situation vil der være andre, der kan påberåbe sig adkomst til at føre sagen, jf. ovenfor.

Endelig bemærker jeg, at det af mig fremsatte ændringsforslag i sig selv er udtryk for en imødekommelse af Havnens synspunkter, jf. således at den nuværende bestyrelse bliver tilbudt at fortsætte, og at der ikke skal udbetales penge til staten, førend retssagen er endelig afgjort ved domstolene.